

Marija Kmetova

45

Sveti Francisek Asiski

Brat Leon je storil, kakor je želel oče, in trikrat je odprl knjigo in vselej zagledal zgodbo o Kristusovem trpljenju. Vsako pot je Frančišek bolj sklonil glavo in tretjič je zavzdihnil:

»Trpeti, trpeti – tako mi govoriš, Gospod!

Sprejemem križ, nosil ga bom do tiste poslednje ure. Razumem, Jezus, Ti križani, tako mučeniško krono si mi namenil. Bodi zahvaljen!« Čez nekaj časa je dejal:

»V nebesih pa bo mir in pokoj in veselje na veke. In kakor v onih prvih časih v Porcijunkuli, je bilo Frančišku, ko je brat Leon oblekel belo mašno srajco in se ogrnil z rdečim, kakor kri živim plaščem in je pričel brati mašo. Na kameniti plošči je bil oltarček: križ, dvoje sveč, kelih in knjiga. Za njim rdeče in sivo modra progasta skala, pred njim ozek pas trate, na njej mašnik Leon, zraven njega ministrant Frančišek in Angelo in Maseo. Pod njim prepad in ostro odsekan obronek in razgled: naročje holmcev, rumenih, peščenih gričkov in temnozelenih, še v meglo zavitih gozdov. In v dalji visoke gore, vrh njih drobno zlatordeče oko sonca z neskončno dolgimi pajčevinastimi žarki, ki so nalahno tipali po zemlji in kresali iskre z rosnih kapljic, da so blestele rdeče in zeleno in rumeno ter prižigali lučke na listju in budili ptice in pajke in čebele in mravlje. Kadar se je Leon obrnil in je zagledal vse to, je videl stvarnika na prestolu in pod njim stvarstvo in srce mu je zastalo spričo božjega veličastva. Krepko je izgovarjal besede, Frančišek pa je molil pri evangeliju: »Zahvaljen

bodi, Gospod, za besede svetega evangelija in Te prosim, da bi živel po njih in, da bi živeli tudi drugi, posebno pa moji bratje.« Potem je pozvonil z drobnim zvončkom, ki mu je šel glasek komaj do bližnjih bukev in je dejal: »Darujem ti vse svoje misli, želje, kretnje, besede in dejanja in vse tiste, ki so z menoj in, ki molim zanje.«

Pri Sanktusu so priletele ptice in so zapele, da je svet, svet in svet Gospod in pri povzdigovanju se je zablestela sveta hostija kakor v časih v Porcijunkuli in je Frančišek videl Kristusa, kako stoji med njimi in zbira njihove prošnje in jih poslušča. Prišli so hroščki in čebelice so brenčale nad kelihom, kamor je gledalo sonce. Frančišek se je v duhu zazrl v križev pot Gospoda in je zaslišal udarce bičanja in križanja in zasmeh in zaničevanje. Ko so se po sv. obhajilu združili vsi s Stvarnikom še tesneje, najtesneje, je šla pri blagoslovu Leonova roka v znamenju križa čeznje in so vsi vstali, so bili poživljeni in okrepečani za pot zemlje in neba. In Frančišek je odšel dalje v gozd in brat Leon je šel z njim in sta molila. Včasih se je zazdelo Leonu, da je bil Frančišek višji od njega, da je rastel in rastel čez najvišje vrhove. Pa je padel Leon na kolena in vzkliknil: »Zaradi tega svetega moža mi bodi milostljiv, Gospod, ki sem tak ubog grešnik!« Frančišku pa se je zdelo, kakor, da je prišel sam Jezus. Tako natančno ga je videl pred seboj, kako sedi na kamnu in ga čaka. V nočeh je bilo Frančišku najhuje. Zbadale so ga telesne bolečine, zaspati ni mogel. In zdelo se mu je kakor, da bi videl angela

z goslimi v roki, ki mu je rekel: »Frančišek, zaigral ti bom, kakor igramo pred Božjim prestolom v nebesih.« Pa je pritisnil gosli na lice in le enkrat je potegnil z lokom po strunah. In glej, Frančiška je napolnila tolika radost in mu je bilo tako blaženo v duši, da ni čutil telesa ne bolečin. A, če bi bil angel še enkrat potegnil po strunah, bi bil moral od prevelike sladkosti umreti. Po velikem šmarnu je dejal bratom, da pojde iz celice v votlino onkraj prepada in se bo ondi postil štirideset dni do svetega Mihaela. In Leonu je dejal: »Pridi k meni enkrat podnevi in mi prinesi kruha in vode, drugič pa pridi ponoči za jutranjice. Preden pa stopiš na tisto brv, na bruno, zakliči: »Gospod, odpri moje ustnice!« In, če ti bom odgovoril In tvoja usta naj oznanjajo Gospodovo hvalo,« pojdi čez mostiček in bova skupaj molila. »A, če ti ne bom odgovoril, se kar lepo vrni.«

Leon je izpolnjeval to očetovo željo dan za dnem in noč za nočjo. In večkrat je stal pred brvjo in mu je burno utripalo srce, ko ni dobil odgovora in se je ves potrč vračal in je bil žalosten in v skrbeh.

Frančišek pridiga pticam, ob njem brat Leon.

»Takole bom prišel nekoč,« si je mislil, »pa spet ne bo odgovora in moj ljubi oče bo mrtev. O kaj, kaj bom počel brez njega!« Pa je bil nekega dne Frančišek posebno slab, ko ga je videl Leon podnevi. Ves tisti dan so Leona pregnale hude skrbi, da ni imel miru in še moliti ni mogel. Komaj je čakal noči, da spet pojde k Frančišku in ga vpraša, naj mu za božjo voljo vendar pove, kako mu je in naj bolj skrbi zase.

Mrzla je bila tista noč in trdi so bili obrisi gozda v mesečini. Že uro je čepel Leon pri brvi, potem je zaklical: »Gospod, odpri moje ustnice!« Poslušal je, prisluškoval, natančno je slišal čebljanje studenčka – Frančiškovih besed ni bilo. Kri mu je zaplala v glavi, zašumelo mu je v ušesih: »O Jezus – mrtev je!« je vzkliknil v srcu in zaječal. Previdno je stopil na brv, se splazil naprej in obstal tik votline. Sklonil se je in zaslišal polglasne besede: »Moj preljubi Gospod in Bog, kaj si Ti, a kaj sem jaz, tvoj mali, ničvredni črv?« In je zagledal Frančiška, kako je ležal vznak z razprostrtimi rokami kakor na križu na tleh in se mu je svetilo lice v mesečini. Leona je spreletela groznica, obenem mu je postalo tako toplo pri srcu, da so se mu orosile oči in bi bil najrajši objel očeta in se razjokal na njegovih prsih. Spet je ponovil Frančišek iste besede, Leon se je nehote zganil, da je zašuštelo dračje. Tedaj je mahoma vstal Frančišek in vprašal: »V imenu Jezusovem, stoj, kdorkoli si že in se ne premakni z mesta!« Približal se je Leonu, ki se je tako prestrašil, da bi se najraje pri priči pogreznil v zemljo. »Kdo je?« je vprašal Frančišek in obstal. In ves je drhtel Leon, ko je odgovoril: »Jaz sem – Leon!«

»O ti Leon, ovčica božja,« je dejal Frančišek, »Zakaj si pa prišel? Ali ti nisem rekel, da me ne smeš zalezovati? V imenu svete pokorščine mi odgovori, ali si kaj slišal?«

In Leon je odgovoril s trepetajočim glasom: »Oče, slišal sem, da si govoril in iskreno ponavljal: Moj preljubi Gospod in Bog, kaj si Ti, a kaj sem jaz, tvoj mali ničvredni črv?« In je pokleknil in vprašal z vsem spoštovanjem: »Prosim te oče, da mi razložiš besede, ki sem jih slišal. « *se nadaljuje*

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

V soboto, 26. aprila 2003, je bila sprejeta v občestvo božjih otrok Sarah Julianne Harding. Starši mama Silvana roj. Kresevič, oče Toby Harding, botra pa Nives in Branko Kresevič. Sari želimo, da bi rastle v zdravo krščansko osebnost in da bi ji starši in botri bili svetel zgled krščanskega življenja. Staršem iskrene čestitke!

Na prvo nedeljo v mesecu maju, ki je posvečen nebeški Materi Mariji, smo se zbrali na Christian Brothers nogometnem igrišču k marijanski procesiji. Letos mineva že 54 let, odkar je takratni adelaidski nadškof Matej Biovič, ki je bil po rodu dalmatinskih staršev, rojen v Perthu v zahodni Avstraliji, pričel s to pobožnostjo v čast nebeški Materi Mariji. Vedno več je prihajalo beguncev iz Evrope in drugih celin. Vsak je odšel iz domovine v prepričanju, da bo našel svobodo in boljši kos kruha. Mnogi so bežali pred kumunizmom iz Slovenije in drugih vzhodno evropskih držav. Avstralija, jim je postala novi dom - v začetku ni bilo tako rožnato. Niso znali angleškega jezika, drugačna kultura, drugi običaji in še velikokrat zapostavljanje in sprva ni bilo duhovnikov, ki bi jim delili zakramente v njihovem materinem jeziku. Vse to so bili razlogi, da je nadškof Biovič na prvo nedeljo v mesecu maju leta 1949 v semenišču v Rostrevorju na procesiji posvetil in izročil adelaidsko nadškofijo nebeški Materi Mariji. In od takrat se iz leta v leto zbiramo k procesiji. Letošnja procesija in pridiga nadškofa Wilsona je bila z geslom "Molitev za mir v svetu". Naša slovenska skupnost se vsako leto zbira ob banderi, na kateri je podoba Marije Pomagaj z Brezij. Ob lepi podobi Marije Pomagaj, ki jo je naslikana gospa Marijana Zupančič in naših lepih slovenskih narodnih nošah, se zaustavi marsikdo in reče, kako lepa podoba in kako prikupne narodne noše. Med procesijo smo

letos poslušali evangeljske odlomke, razmišljanja, molitev svetlega dela rožnega venca in petje. V sprevedu so nesli Marijin kip, za njim pa se je vila procesija od zbirnega kraja do provizoričnega oltarja - vsako župnijo in emigrantsko skupino je vodil nosilec bandere. V govoru se je nadškof zaustavil ob miru, ki naj bi zavladal po vsem svetu; povabljeni smo, da molimo zanj. Po homiliji so bile še prošnje za vse potrebe, ne samo za mir, tudi za nove duhovniške in redovniške poklice. Po blagoslovu in zahvali smo se razhajali v čudovitem majskega nedeljskega popoldnevu duhovno bogatejši na svoje domove.

Na procesiji se vsako leto zbere kar precej Slovencev v primerjavi z drugimi skupnostmi in župnijami, se pa vidno opaža, da je iz leta v leto manj ljudi in večina so starejši. Upajmo, da bo prišel čas, ko se bodo začeli zanimati tudi mladi.

IN KAJ BO V MESECU JUNIJU?

19. junija je praznik Rešnjega Telesa in Krv. Praznik je v četrtek, pri nas bo v nedeljo po maši, če bo lepo vreme, procesija okoli cerkve z oltarji, evangeliji in prošnjami za vse potrebe in blagoslovom, v slučaju slabega vremena bo slovesnost kar v cerkvi.

27. junija je praznik Srca Jezusovega. Ob 9.30 bo sveta maša, nato izpostavljeno Najsvetejše in molitev za duhovniške in redovniške poklice, rožni venec in blagoslov.

Vsak petek ob 9.30 je v naši cerkvi sveta maša, po maši pa molitev za poklice. Vabim tiste, ki imate čas in ne hodite v službo, da se pridružite naši molitveni skupini. Vsi smo potrebni molitve!

Nedeljska šola je vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu. V nedeljski šoli se bodo otroci pripravljali na prejem zakramenta svete spovedi in prvega obhajila. Starši, če želite, da bo vaš otrok

prejel zakramente v slovenski skupnosti, ste vabljeni, da pripeljete otroke v nedeljsko šolo.

Nedelja dobrega pastirja je bila zaznamovana z molitvijo. V naši slovenski skupnosti smo ves teden po maši molili za nove poklice v petek pa je bila po maši molitvena ura za poklice in se je udeležilo lepo število. Danes pa ob lepi topli jesenski nedelji se je zbralo precej več ljudi kot v navadnih nedeljah poleg nedelje dobrega pastirja smo praznovali materinski dan, ki ga zapadni svet praznuje na drugo nedeljo v mesecu maju. V molitev smo vključili duhovniške in redovniške poklice in naše žive in pokojne matere. Oba poklica sta povezana z žrtvijo in ljubeznijo. Kakor se mora duhovnik žrtvovati za ljudi, ki so mu zaupani in to z ljubeznijo, tako je materinski poklic ljubezen žrtvovanje in dobrot, služiti družini.

Najprej bi rad povedal kako je pravzaprav nastal materinski dan, večina misli, da se je vse začelo s prodajo voščilnic in daril, vendar to ni res. Materinski dan sega daleč nazaj v Rimske čase. Leta 1900 je bilo prvo praznovanje materinskega dneva v Ameriki in končno leta 1914 postane materinski dan praznik v Avstraliji in drugih državah.

Prvo praznovanje materinskega dne seže v Grčijo, kjer so Grki na svojem letnem spomladanskem festivalu častili mamo Rho.

V Ameriki je materinski dan začela žena Ana Jarvis. Ana je živela v revni vasici, kjer so matere po večini skrbele doma za družino in je hotela doseči, da bi se na ta dan mater in njihovega požrtvovalnega dela in skrbi za družine še posebej

spomnili. Ta dan je zato tudi poimenovala materinski dan.

Po njeni smrti leta 1905 je njena hčerka, ki je bila tudi Ana, njeno delo nadaljevala. Spomnila se je, da je njena mati vedno dejala, da je veliko dni v letu posvečenih očetom, ne pa tudi materam. Skušala je dobiti podporo tudi od politikov, od predsednika Taft in Rosvelta, v upanju, da bodo njeno kampanijo podprli. Leta 1908 je organizirala cerkveni obred za svojo mater in je vsem prisotnim podarila bel nagelj, ki je bila materina najljubša roža. Leta 1913 je parlament odločil, da morajo vsi predstavniki parlamenta nositi bel nagelj vsako drugo nedeljo v mesecu maju in proglasil ta dan za materinski dan. Leta 1914 so ta dan začele kot materinski dan praznovati tudi druge države, med njimi tudi Avstralija, ki je za materinsko rožo prevzela krizantemo.

Toliko kratke zgodovine, da boste razumeli zakaj pri nas praznujemo maja ne pa marca. Tudi ves mesec maj je posvečen nebeški Materi Mariji.

Pri vas doma je krizantema simbol za mesec november, ko se spominjamo pokojnih tu pri nas pa za materinski dan, . Naše matere, ki so prišle danes k slovenski maši so dobile rdeč nagelj, ki je nekak simbol slovenskega šopka. Kot sem že omenil smo pri maši molili za naše matere po maši pa je bil v cerkvi kratek kulturni program posvečen materam v zahvalo in priznanje za njihovo nesebično ljubezen. Program je pripravila Stanka Sintič sodelovali pa so starejši v slovenskem jeziku tretja generacija pa angleško. Maše se je udeležil

iz tukajšnjega parlamenta minister, ki ima v vladi kar štiri funkcije: minister za pravosodnje, multikulturne in potrošniške zadeve in državni tožilec. Po maši pa, kot se za take prilike spodobi so vse matere in žene postregli s kosilom; pripravila ga je gospa Angela Dodič s sodelavci.

Vsem iskrena hvala za sodelovanje.

p. Janez

Pestrost pri sveti maši na materinski dan.

p. Ciril A. Božič OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; 98538118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

LETOŠNJE MAJSKE ŠMARNICE so bile posvečene rožnemu vencu. Veliko lepih misli nam je posredoval opat cistercijanske opatije v Stični pater dr. Anton Nadrah.

MATERINSKI DAN smo praznovali že na prvo nedeljo v maju. Bilo je prijetno, sproščeno in slovesno vzdušje. V teh Mislih objavljamo kar nekaj slikovnega gradiva s tega prijaznega dneva. Iskrena hvala učiteljicam in učencem Slomškove šole, mladim glasbenikom in pevcem, plesalcem folklorne skupine Iskra, ansamblu Avstralskih pet, društvu svete Eme pa za postrežbo in vsem, ki ste pomagali pri programu in izvedbi. Članice društva svete Eme so pri vhodu v dvorano pobirale prostovoljne prispevke za obnovo cerkve in zbrale \$450. Hvala vsem! Licitacijo šunke za ansambel Avstralskih pet, ki bo v juliju nastopal v Sloveniji, je zelo uspešno izvedel Andrej Fistrič. Zbrali so \$756 za ansambel, šunko pa je dobil Lojze Jerič, ki je tudi med sponzorji ansambla.

Na sam materinski dan, v nedeljo, 11. maja 2003, pa smo med deveto sveto mašo krstili Erika Petra Rodeta, sina Andreja Gregorja in Monike r. Bukovec iz Canberre. Andrej Rode slušbuje na slovenskem veleposlaništvu v Canberri kot tretji sekretar ali konzul in je nečak ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita dr. Franca Rodeta. Andrej in Monika sta bila rojena slovenskim staršem v Argentini. Erik Peter je tretji otrok mlade Rodetove družine. Ksaverja in Kati je krstil nadškof. Botra Miha Mali in Mirjam Štebe je zastopala misijonarka Marija Anžič. Ob 11.30 je bila sveta maša v Geelongu, kjer se je zaradi materinskega dneva zbralo veliko ljudi. Lepo je videti, da pridejo vaši otroci s svojimi družinami ob takšnih priložnostih skupaj z vami k slovenski sveti maši. Po maši je bilo v dvorani društva Ivan Cankar praznično kosilo in program.

Druga nedelja v juniju je praznik **BINKOŠTI**, naslednja nedelja pa praznik **SVETE TROJICE**.

Ob koncu programa na praznovanju materinskega dne smo obdarovali najstarejšo mamo, mamo z največ otroci in najmlajšo mamo. Najstarejša mama in mama z največ otroci (10) je mama Marija Barba, Tilka Lenko ima šest otrok in najmlajša mamica je bila Sandra Theakstone roj. Pavlič.

Matere sta počastila s pesmijo Ana Tegelj in Andrej Fistrič, Hugo Povh je umetniško recitiral pesem Mati sanja.

V četrtek, 19. junija, je praznik **SVETEGA REŠNJEGA TELESA IN KRVI**. Telovsko procesijo bomo imeli v nedeljo, 22. junija, po deseti maši.

Spet ste povabljeni odbori in člani društev, da pripravite oltarje in sodelujete pri procesiji, kot ste to že lepo delali zadnja leta: Pri domu matere Romane Slovensko društvo Melbourne, pri sv. Antonu Planica, pred lurško votlino St. Albans in na vrhu stopnišča klub Jadran. Po končani procesiji bo v dvorani praznovanje praznika slovenske državnosti. Praznovanje, ki se bo sklenilo s kosilom, pripravlja Slovenski narodni svet Viktorije.

Zadnji petek v juniju – 27. junija – je praznik Srca Jezusovega, sobota, 28. junija pa praznik Marijinega srca. Za to soboto velja posebno vabilo vsem, ki boste v Sloveniji na dopustu, da se zberemo ob 10. uri pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Sporočite, prosim, to tistim, ki bodo na dopustu v domovini, pa tega ne bodo brali.

PRVA JULIJSKA NEDELJA JE PRAZNOVANJE NAŠIH ZAVETNIKOV SVETIH BRATOV CIRILA IN METODA. Pater Filip, ki me bo nadomeščal v času mojega dopusta, bo z vami praznoval in vodil slovesno bogoslužje. On bo tudi napisal priložnostno pismo, sam bom pa gotovo poslal pozdrave iz Slovenije.

GEELONG: Svete maše bodo 8. junija, 13. julija, 10. avgusta - ob 11.30 dopoldne.

ST. ALBANS: Svete maše bodo 8. junija, 13. julija, 10. avgusta ob 5. uri popoldne.

MORWELL: Sveta maša bo 22. junija in 24. avgusta ob 6. uri zvečer.

V ČASU MOJE ODSOTNOSTI me nadomeščata pater Filip Rupnik - od 21. maja do 15. julija - ter pater Valerijan Jenko od 15. julija do 8. avgusta 2003. Bratoma sem hvaležen za to pomoč in sodelovanje skozi vse leto tudi pri dopisovanju v Misli, prav tako tudi patru Janezu iz Adelaide, ki bo sredi julija tudi v Melbourne. Na obisk k svojim domačim, sorodnikom in prijateljem odhaja tudi misijonarka Marija Anžič.

KRST: Erik Peter RODE, rojen 03.01.2003 v Canberri ACT. Mati Monika r. Bukovec, oče Andrej Gregor Rode. Botra Miha Mali in Mirjam Štebe je zastopala Marija Anžič. Kew, med nedeljsko sveto mašo, 11.05.2003 (fotografija spodaj).

Charli McLENNAN, rojena 06.09.2002 v Melbourne. Mati Sue r. Mlinar, oče Andrew McLennan. Botra sta Sonya Mlinar in Paul Boswell. Kew, 18.05.2003.

Čestitamo novokrščencem, njihovim družinam in botrom.

POROKA: V soboto, 19. julija 2003, bo v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew poročna slovesnost. Poročila se bosta Veronika FERFOLJA (zakonska hčerka Viktorja in Angele roj. Čapelj) in Richard BROWN, sedaj bivajoča v Quenbeyanu v NSW. Poročil ju bo pater Janez Tretjak iz Adelaide.

TONE KUNTNER, pesnik in igralec, prijatelj slovenskih ljudi v domovini in po širnem svetu, kamor je rad zahajal med naše ljudi po vseh kontinentih sveta, kjer razkropljeni živimo, a ohranjamo slovensko občestvo, je **13. maja letos dopolnil 60 let svojega življenja**. Rojen je bil 13. maja 1943 na Tratah v Slovenskih goricah. Osnovno šolo je obiskoval na Zgornji Velki (Marija Snežna), klasično gimnazijo v Mariboru. Študiral je igralsko umetnost na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani, kjer je leta 1968 diplomiral. Postal je stalni član Mestnega gledališča ljubljanskega in pozneje docent za Umetniško besedo na Akademiji.

Je pesnik slovenske zemlje in slovenskega srca. Pogosto se spomni nas, njegovih rojakov v Avstraliji. Spoštovanemu pesniku in dragemu prijatelju Tonetu pošiljamo preko naših Misli prisrčna voščila ob 60-letnici življenja, ki je milost in dar. Dragi Tone, Bog Te živi in ohranjaj, v Njegovo čast in naše veselje! Naj bo Tvoja pot še naprej Sončna pot, kot tista, ki jo pomagaš tlakovati pri Mariji Pomagaj na Brezjah.

*V imenu uredništva in bralcev
Misli – Tvoj prijatelj pater Ciril.*

O PRIJATELJSTVU

Idem velle et idem nolle firma amicitia est.

O prijateljstvu še nismo govorili,
o vsem,
le o prijateljstvu še ne.
Saj o njem prijatelji ne govorijo.

Zares smo se prijateljsko družili,
peli, pili in se veselili.
Prijateljsko smo vsa nasprotja razrešili,
da ne bi si drug drugemu
ranljivih src ranili;
prijateljsko smo si roke sklenili,
da ne bi se ločili na potih,
ki so nas ločili.

A je le ločil nas krvavi čas:
ločil glas, - ko bi moral tiho biti,
ločil molk, - ko bi se moral oglasiti.

Je zdaj čas spregovoriti o prijateljstvu,
prijatelji?

OJ, KO NE BI BILO NOBENIH CEST

Po teh kočah
so zagledali luč sveta,
po teh gmajnah
so prepevali prve pesmi
in igrali prve igre
življenja,
po teh njivah
so doraščali
v naše upanje,
na tej zemlji
so preizkusili svoje moči,
po tej cesti,
po tej cesti so odšli.

Imeli so mlada srca,
imeli so bistre oči,
imeli so zdrave noge.

Oj, ko ne bi bilo nobenih cest.

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

V nedeljo, na dan Božjega usmiljenja 27. aprila, smo imeli na hribčku slovensko velikonočno sv. mašo, ki jo je daroval pater Filip. Patra je pripeljal iz Gold Coasta v Cornubijo Marjan Polak, kjer so tudi tam imeli sv. mašo v soboto zvečer. Pater Filip nam je razložil pomen in svetopisemsko razlago praznovanja nedelje Božjega usmiljenja, katere praznik je na belo nedeljo postavil naš papež Janez Pavel II. Čeprav je to nedeljo močno deževalo, se nas je vseeno zbralo precej rojakov v dvorani društva Planinke, kjer so ob spremljavi harmonija pod vodstvom organista Staneta Sivca donele lepe velikonočne pesmi. Gospodinje so nam pripravile dobro kosilo z velikonočnimi pirhi, katere je naredila Milena Langeršek. Do sedaj niti nismo vedeli, da ima gospa Langeršek takšen artistski talent. Videli smo tudi njeno veliko zbirko različno obarvanih in risanih pirhov. Precej res lepih pirhov je tudi prodala med rojaki in denar darovala društvu. Takoj po kosilu se nas je en poln avto podal na pot proti Buderimu - Sunshine Coastu, kjer je pater tudi za tamkajšnje rojake imel sveto mašo. Med potjo smo se še ustavili pri Adolfu Koledniku, da smo mu želeli hitrega okrevanja, ker se zaradi bolezni ni mogel udeležiti slovenske službe božje. Tudi v Buderimu se nas je zbralo kar precejšno število. Mirka Zavnik je preskrbela vse potrebno, da smo imeli res lepo velikonočno srečanje. V ponedeljek pa sva se s patrom podala na obisk v nam vsem znano St Mary's church v South Brisbanu. Več kot 40 let nam je bila ta cerkev tudi slovenska cerkev. Tu smo se zbirali pri slovenskih mašah in v tej cerkvi so bili krščeni naš otroci in nekateri tudi birmani. V tej cerkvi smo sprejeli tudi več slovenskih škofov in obiskov iz domovine. Zato je zgodovina te Marijine cerkve delno tudi naša zgodovina. V cerkvi naju je sprejela Margaret Boyle, ki piše zgodovino St. Mary's church. Tam sva videla na stenah tudi naše

slike in razlago o slovenskem udejstvovanju, oziroma udeležbi. Z gospo Margaret Boyle smo si izmenjali nekatere podatke ter obljubili nadaljnega sodelovanja. Gospa nama je dala knjižico, ki je bila izdana ob stoletnici cerkve. Pater Filip pa je še naredil par posnetkov z njegovo kamero. V torek je pater Filip na Mt. Mee daroval sv. mašo za našo Rožnovensko molitveno skupino tukajšnjega okolja, ki se že več kot deset let tedensko zbira po različnih domovih. Naslednji dan, v sredo, je pater že odletel nazaj v Sydney. Kot vidite je kar hitro minil ta čas patrovega obiska, v katerem je bil tudi še vključen obisk bolnice Ivica Mitič in Ane Čarman. Toliko za enkrat, pa še drugič kaj več.

Lep pozdrav, **Mirko Cuderman, QLD**

Hvala vam za redno pošiljanje naših Misli. Še posebna hvala za opis lepih znamk, katerih ne manjka v novi Sloveniji. Celo poštar mi je rekel: »Imate pa res krasne znamke v vaši deželi.« Verjetno je tudi on zbiralec znamk. Hvala še enkrat in ostanite nam zdravi in čvrsti še naprej!

Stanko Plaznik, QLD

Z veseljem sem sprejela velikonočno pismo, za katero se Vam najlepše zahvaljujem. Istočasno se Vam zahvaljujem, ker tako lepo, pridno in požrtvovalno skrbite za slovensko besedo. Želim Vam še mnogo uspehov in Bog naj Vam poplača za Vaš trud in prijaznost, ki jo dajete nam in slovenskim ljudem. Želim Vam srečno potovanje v Slovenijo, naj Vas Bog spremlja tja in nazaj ter Vam daje božjih moči za vedno. Ob tej priliki čestitamo Vašim staršem, ki bodo praznovali zlati jubilej poroke, naj jih dobri Bog še naprej ohranja in blagoslavlja, da bodo praznovali še mnogo let v krogu svoje družinice.

Marija Umek, VIC